★★	ท ๑๖/ผ.๒

เกมอักษรซ่อนคำ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียน สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กร ได้

วิธีเล่น

๑. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน

๒. ครูแจกแผ่นเกมอักษรซ่อนคำ แล้วจับเวลาในการเล่นเกม ภายใน ๕ นาที กลุ่มไหนหาคำควบกล้ำ กร ในแนวนอนหรือแนวตั้ง ได้ครบ ๑๒ คำก่อน เป็นผู้ชนะ

๓. ครูให้สัญญาณเริ่มต้นและหมดเวลา

๔. ตรวจแก้ไข ความถูกต้อง

๕. ให้นักเรียนฝึกอ่านและแจกลูกคำในแผ่นเกม

อุปกรณ์

แผ่นเกมอักษรซ่อนคำ

★★	ท ๑๖/ผ.๒

แผ่นเกมอักษรซ่อนคำ

ในตารางนี้มีคำควบกล้ำ กร ทั้งหมด ๑๒ คำ หาพบแล้วขีดเส้นรอบ

คำควบกล้ำให้ครบ

ไ	ก	ร	ว	ษ	แ	ศ	ส	ห	ฬ
จ	ร	ฬ	ห	ด	ก	ร	า	ด	ธ
ง	า	ฆ	รี	ศ	ร	ล	ย	ถ	ท
ฉ	ย	ก	ษ	ว	ะ	ค	ก	รั	บ
ล	รู	ว	ก	ร	า	ว	ม	ต	ก
ก	พ	ฟ	ม	โ	ภ	บ	ก	รุ	ง
แ	ก	ร	ก	ก	ก	รุ	พ	ด	ก
ศ	ร	ข	ง	ร	ช	ซ	ฝ	ณ	ร
ษ	า	ล	โ	ก	ร	ธ	ผ	ฒ	า
ส	น	ว	ก	ษ	ว	ฐ	บ	ฑ	บ

★★	ท ๑๖/ผ.๒

คำยากนิทาน *“แม่ไก่ดื้อ”*

สลับ	พยายาม
ร่าง	บุรุษไปรษณีย์
กระพือ	กระเด็น
เบิกบาน	รถยนต์
อาลัย	เลี่ยง

★★	ท ๑๖/ผ.๒

ปลาบปลื้ม	ชีวา
นิจจา	เปล่าเปลี่ยว
สลด	

★★	ท ๑๖/ผ.๒

เรื่อง *แม่ไก่ดื้อ*

แม่ไก่ลายตัวหนึ่งชื่อนันทา มีขนสีขาวกับดำสลับกันมันชอบอยู่ที่สนามหญ้าหน้าบ้าน บ้านนั้นมีรั้วล้อมรอบและประตูรั้วปิดอยู่เสมอ นันทาจะออกไปที่ถนนก็ไม่ได้ มีต้นมะม่วงและมะลิอยู่ริมสนาม กรงของนันทาอยู่ใต้ต้นมะม่วงนั้น กรงนั้นทำด้วยไม้ทาสีแดง ข้างประตูกรงมีอ่างใส่น้ำตั้งไว้ให้มันกิน เจ้าของไก่ตัวนี้คือ เด็กหญิงสองพี่น้อง คนพี่ชื่อดารา คนน้องชื่อรุจี

“ไก่ของเราอยู่ไหนเล่าคะ?” รุจีถามพี่สาว

“พี่เห็นมันไปมอง ๆ ที่ประตู” ดาราตอบ “ดูท่าทางมันพยายามจะมุดใต้ประตูออกไปข้างนอกเป็นแน่ทีเดียว”

“ถ้านันทาออกไปที่ถนน” รุจีร้องขึ้น “มันคงถูกรถทับตายเท่านั้นเอง” เด็กหญิงทั้งสองรีบวิ่งไปที่ประตูแล้วจับนันทามาที่สนาม “อ๊อก! อ๊อก! อ๊อก!” นันทาร้อง พลางจ้องไปที่ประตู “ฉันอยากออกไปที่ถนน”

โธ่ นันทาทำไมดื้ออย่างนี้ เจ้าอยากจะออกไปตายหรือ?” ดาราว่าแล้วก็จับตัวไว้

“อ๊อก! อ๊อก! อ๊อก!” นันทาร้องอีก “ปล่อยให้ฉันออกไปเถิด” แล้วก็พยายามดิ้นจะให้หลุดจากมือดารา

“ต้องเอาไปขังกรงไว้สักครู่ก่อน” รุจีพูด เมื่อหายดื้อแล้วจะปล่อยออกมา

สองคนพี่น้องจับนันทาไปใส่กรงแล้วปิดประตูกรงเสีย นันทาโผล่หัวออกมานอกซี่กรงร้องเสียงดัง “อ๊อก! อ๊อก!” เธอออกไปที่ถนนได้ฉันก็อยากออกไปเหมือนกัน “อ๊อก! อ๊อก! ”

นันทาเชื่องมากเพราะมันเล่นกับเด็กทั้งสองทุกวัน รุจีและดารารักมันมาก นันทาจึงเหมือนเด็กที่ผู้ใหญ่รักและตามใจ มันอยากทำอะไร ๆ ตามชอบใจเสมอ เมื่อเด็กทั้งสองเอาข้าวเปลือก หรือผักมาให้กิน มันแสดงท่าดีอกดีใจ และคิดว่าเด็กทั้งสองนี้เอาอาหารอร่อยมาให้กิน บางคราวนันทาเอาตีนคุ้ยจนข้าวเปลือกหกออกจากรางหมดแล้วไม่ได้กินเลย จนเมล็ดเดียว

“มานี่เถิดน้อง” ดาราพูดกับรุจี “เราไปดูทีหรือว่านันทาจะมุดใต้ประตูออกไปข้างนอกได้ไหม”

สองพี่น้องเดินไปที่ประตูเห็นช่องกว้างข้างใต้พอที่ไก่จะลอดออกไปได้ “ฉันคิดว่าเราควรเอากิ่งไม้มากันไว้ที่ประตู” รุจีพูดกับพี่ “นันทาจะได้ออกไปไม่ได้” ดาราและรุจี จึงไปหากิ่งไม้มาสะไว้ที่ช่องใต้ประตู จนเห็นว่าไก่จะมุดออกไปไม่ได้แล้ว จึงปล่อยนันทาออกจากกรง มันรีบวิ่งไปที่นั่นโดยเร็ว คราวนี้มันไม่กล้ามุดออกไปเพราะมีกิ่งไม้ขวางอยู่

“อ๊อก! อ๊อก!” นันทาร้อง “เอากิ่งไม้ออกเสียทีเถิด” รุจีและดาราชอบใจเมื่อเห็นไก่ของเขาออกไปข้างนอกไม่ได้

“นันทาเอ๋ยอย่าดื้อนักเลย ฉันจะเอาข้าวเปลือกมาให้กิน” รุจีพูด “อย่ามุดออกไปนะ”

ดาราไล่ไก่ไม่ให้ไปที่ประตูแล้วพูดว่า “ถ้าเจ้าออกไปที่ถนนไม่ช้าเจ้าจะต้องตาย” นันทาเอียงคอไปข้างหนึ่งแล้วมองดูเด็กทั้งสอง

“กุ๊ก กุ๊ก” นันทาร้องด้วยความโกรธ “ไม่ตายฉันไม่เชื่อ” เด็กทั้งสองวิ่งไปเอาข้าวเปลือกมาให้นันทา ขณะนั้นมีบุรุษไปรษณีย์เปิดประตูเข้ามาเพื่อส่งจดหมายเขาเห็นกิ่งไม้ที่ประตูจึงหยิบโยนไปข้างรั้วแล้วปิดประตูไว้อย่างเดิม เมื่อเห็นคนหยิบกิ่งไม้ทิ้งนันทาดีใจมาก

“คราวนี้เราออกไปนอกถนนได้ละ” นันทานึกในใจมันไม่กล้าส่งเสียงดังเพราะกลัวว่าเด็กทั้งสองจะมาจับมันไว้อีก มันวิ่งไปที่ประตูโดยเร็ว ค่อย ๆ มุดออกไปทางใต้ประตู ไม่ช้าก็ออกมาถึงถนนได้ มันสะบัดขนและกระพือปีกด้วยความเบิกบานแล้วเดินไปมาบนถนนนั้น

★★	ท ๑๖/ผ.๒

“ในที่สุดฉันก็ออกมาที่ถนนได้” นันทาร้อง “เด็กทั้งสองคนนั้นดูถูกฉันนักว่า ถ้าฉันออกมาที่ถนนไม่ช้าฉันจะต้องตายดูซิฉันวิ่งได้และยังไม่ตาย” มันร้องและกระพือปีกแล้ว วิ่งไปยืนที่กลางถนน รุจีและดารากลับมาถือจานข้าวโพดถั่วเขียวและผักกาดมาให้นันทากิน ทั้งสองคนไม่เห็นนันทาที่สนามก็ไม่มีในกรงก็ไม่มี มองไปทางไหน ๆ ก็ไม่พบนันทา เขาเห็นกิ่งไม้กระเด็นไปอยู่ริมรั้วเด็กทั้งสองมองไปที่ถนน ก็พอดีเห็นรถยนต์คันหนึ่ง แล่นมาโดยเร็วและทับนันทาจนตัวแบน จึงรีบวิ่งไปที่ประตูมองดูด้วยความสงสารจนถึงน้ำตาตก เขาเสียดายนันทามาก และพากันไปหาพ่อบอกว่าไก่ถูกรถทับตายเสียแล้ว พ่อของเขาปลอบเด็กทั้งสองและเขียนคำไว้อาลัยบนกระดาษขอบดำ ว่าดังนี้

เพื่อเป็นที่ระลึกถึงนันทาแม่ไก่ที่รักยิ่งของเรา

แสนเสียดายนันทาที่น่ารัก ชะล่านักเลี่ยงออกนอกถนน
มัวแต่เพลินปลาบปลื้มจนลืมตน ถูกรถยนต์แล่นทับดับชีวา
นิจจาเอ๋ยเคยเห็นทุกเย็นเช้า กลับเหลือแต่กรงเปล่าไม่เห็นหน้า
เคยวิ่งเล่นด้วยกันทุกวันมา ช่างทิ้งข้าเปลี่ยวเปล่าเศร้าใจเอย

ดาราและรุจีเอากระดาษขอบดำนี้ไปติดป้ายปักไว้หน้าประตูกรงของนันทาด้วยความสลดใจ

นายกี่ กีรติวิทย์โยสาร , ขุนสวรรควิทยา , ขุนศึกษากิตพิสัณฑ์
ในหนังสือ ลูกสัตว์ต่างๆ ชุดอมตนิทาน

★★	ท ๑๖/ผ.๒-๐๕

ใบงานที่ ๕
ตอบคำถาม

คำชี้แจง ตอบคำถามจากเรื่อง “แม่ไก่ดื้อ”

๑. บริเวณรอบๆ กรงของนันทา มีอะไรบ้าง

ตอบ .....

.....

๒. เด็กทั้งสองทำอย่างไรเพื่อป้องกันไม่ให้นันทาออกไปที่ถนน

ตอบ .....

.....

๓. นันทาออกไปที่ถนนได้อย่างไร

ตอบ .....

.....

๔. เมื่อนันทาออกไปที่ถนนแล้วนันทาทำอย่างไร และเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น

ตอบ .....

.....

๕. นักเรียนรู้สึกอย่างไร และได้ข้อคิดอะไรหลังจากอ่านเรื่อง “แม่ไก่ดื้อ”

ตอบ .....

.....

ชื่อ ..... สกุล ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

★★	ท ๑๖/ผ.๒-๐๖

ใบงานที่ ๖
เขียนคำอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

๑. สลับ อ่านว่า .....

๒. บุรุษ อ่านว่า .....

๓. รถยนต์ อ่านว่า .....

๔. นิจจา อ่านว่า .....

๕. ไปรษณีย์ อ่านว่า .....

๖. สลด อ่านว่า .....

๗. พยายาม อ่านว่า .....

๘. ถนน อ่านว่า .....

๙. กระดาษ อ่านว่า .....

๑๐. สงสาร อ่านว่า .....

ชื่อ ..... สกุล ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

★★	ท ๑๖/ผ.๒-๐๗

ใบงานที่ ๗
เรียงลำดับเหตุการณ์

คำชี้แจง เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง “แม่ไก่ดื้อ” โดยเขียน ๑ – ๖ หน้าเหตุการณ์

....	ดาราและรุจีหากิ่งไม้มาสะไว้ที่ช่องใต้ประตู
....	นันทาวิ่งไปที่ประตูโดยเร็ว ค่อยๆ มุดออกไปทางใต้ประตู
....	สองพี่น้องจับนันทาไปใส่กรงแล้วปิดประตูกรงเสีย
....	พ่อของดาราและรุจีเขียนคำไว้อาลัยให้นันทา
....	บุรุษไปรษณีย์มาส่งจดหมาย หยิบกิ่งไม้โยนไปข้างรั้ว
....	รถยนต์คันหนึ่งแล่นมาโดยเร็วและทับนันทาจนตัวแบน

ชื่อ ..... **สกุล** ..... **ชั้น** ..... **เลขที่** .....